

Sygn. akt *IV Ka 868/12*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodniczący: SSO Ryszard Małachowski

Sędziowie: SO Dorota Mazurek

SO Michał Tomala (spr.)

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Rej. del. do Prok. Okr. Kamila Stronikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2013 r.

sprawy **W. C., J. N., M. W., T. J., M. Ż., B. G., E. K., A. K. (1), B. Ł., B. J., K. L., H. J., M. T. (1), R. J. i S. J.**

oskarżonych z art. 229 § 1 kk i innych

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora, obrońców oskarżonych M. W. i B. Ł. oraz oskarżonego M. T. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie

z dnia 21 listopada 2011 r. sygn. IV K 104/09

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla wymierzoną E. K. karę łączną grzywny (pkt XXXVI części dyspozytywnej wyroku), a na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej tej oskarżonej kary grzywny (pkt XXXIV części dyspozytywnej wyroku) zalicza okres zatrzymania w dniu 21 czerwca

2005 r. przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny,

- uchyla wymierzoną K. L. karę łączną grzywny (pkt XLII części dyspozytywnej wyroku), a na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet wymierzonej tej oskarżonej kary grzywny (pkt XLI części dyspozytywnej wyroku) zalicza okres zatrzymania w dniu 16 czerwca 2005 r., przyjmując, że jeden dzień zatrzymania jest równy dwóm stawkom dziennym grzywny,

- uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej J. N., M. T. (1), M. W., R. J., S. J., T. J., M. Ż., B. G., A. K. (1), B. Ł., B. J., H. J. oraz K. L. w zakresie czynu opisanego w pkt. XX części wstępnej wyroku i E. K.

w zakresie czynu opisanego w pkt. XV części wstępnej wyroku i sprawę tych oskarżonych przekazuje Sądowi Rejonowemu Szczecin-Centrum w Szczecinie do ponownego rozpoznania,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. K. (2) kwotę 516,60 (pięciuset szesnastu i 60/100) złotych, w tym 96,60 (dziewięćdziesięciu sześciu i 60/100) złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej obrony oskarżonego W. C. z urzędu przed Sądem Okręgowym jako drugą instancją,

IV. zwalnia oskarżone E. K. i K. L. w częściach ich dotyczących od wydatków za postępowanie odwoławcze, które to wydatki

w części dotyczącej oskarżonego W. C. ponosi Skarb Państwa oraz zwalnia oskarżone E. K. i K. L. od opłat za obie instancje w zakresie, w jakim zaskarżony wyrok został wobec nich utrzymany w mocy.

Sygn. akt IV Ka 868/12

UZASADNIENIE

W. C. oskarżono o to, że:

I. w bliżej nieokreślonym dniu, w okresie od stycznia 2002 r. do 19.06.2002 r.

w S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał R. H. kwotę 1.700 złotych, aby ten wręczył z niej kwotę 1.000 złotych (...),

w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy W. C.,

tj. o czyn z art. 229 §1 kk.

J. N. oskarżono o to, że:

II. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 24.05.2001 r. do 05.06.2003 r.

w S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał R. H. co najmniej kwotę 1.700 złotych, aby ten wręczył z niej za jego wiedzą kwotę 1.200 złotych (...) w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy J. N.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

M. T. (1) oskarżono o to, że:

III. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 10.09.2001 r. do 18.07.2002 r. S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazał R. H. kwotę 5.000 złotych, z której następnie R. H. za jego wiedzą wręczył kwotę 1.000 złotych (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy M. T. (1),

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.;

IV. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 10.09.2001 r. do 21.10.2003 r.

w S. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, działając w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru, nakłaniał lekarzy do poświadczenia nieprawdziwych okoliczności w dokumentacji medycznej i tak lekarza nefrologa, przekazując mu kwoty w granicach od 50-200 złotych oraz lekarza psychiatrę, celem przedłożenia tej dokumentacji w (...) w S., przy czym poświadczone przez ww. lekarzy okoliczności miały znaczenie prawne,

tj. o czyn z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art.

12 k.k.

M. W. oskarżono o to, że:

V. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 08.02.2002 r. do 18.02.2002 r.

w S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H. kwotę 1.700 złotych, z której następnie R. H. za jej wiedzą wręczył kwotę 1.000 złotych(...) w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy M. W.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

R. J. oskarżono o to, że:

VI. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 02 marca 1998 r. do 13 marca 1998 r. w S., przekazał R. H. kwotę 1.700 zł z zamiarem, aby nakłonił on bliżej nieustalonego lekarza radiologa, działającego na podstawie przepisów ustawy z dnia 05 grudnia 1996 r.

o zawodach lekarza i dentysty, do wystawienia dokumentacji medycznej poświadczającej nieprawdziwe i mające znaczenie prawne okoliczności,

co do jego stanu zdrowia i w ten sposób udzielił mu do tego pomocy, a nadto kwotę tą przekazał w/w celem uniknięcia odbywania zasadniczej służby wojskowej, z której to kwoty R. H. za jego wiedzą wręczył

600 zł lekarzowi z (...) w S., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do odbywania zasadniczej służby wojskowej w czasie pokoju,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k.

w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

VII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 13 marca 1998 r. do 11 października 1999 r. w S., w zamiarze aby S. J. wręczył kwotę

600 zł lekarzowi z (...) w S.,

w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do odbywania zasadniczej służby wojskowej w czasie pokoju przez S. J., udzielił mu

do tego pomocy w ten sposób, że skontaktował go z R. H., który podjął się przekazania pieniędzy w/w osobie pełniącej funkcję publiczną, tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k.;

VIII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 15.04.2003 r. do 19.11.2003 r.

w S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze, aby T. J. wręczył kwotę 1.000 zł (...) w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy T. J., udzielił mu do tego pomocy w ten sposób,

że skontaktował go z R. H., który podjął się przekazania pieniędzy w/w osobie pełniącej funkcję publiczną,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.;

IX. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 15.04.2003 r. do 12.05.2003 r.

w S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w zamiarze, aby M. Ż. wręczył kwotę 1.000 zł (...) w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian

za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy M. Ż., udzielił mu do tego pomocy w ten sposób, że skontaktował go z R. H., który podjął się przekazania pieniędzy w/w osobie pełniącej funkcję publiczną,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.;

X. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 18.11.2003 r. do 17.05.2004 r.

w S., w zamiarze, aby nieustalony mężczyzna o imieniu K. wręczył bliżej nieustaloną kwotę (...) w S., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność

do odbywania zasadniczej służby wojskowej w czasie pokoju tego mężczyzny, udzielił mu do tego pomocy w ten sposób, że skontaktował go z R. H., który podejmował się przekazania pieniędzy w/w osobie pełniącej funkcję publiczną,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.

S. J. oskarżono o to, że:

XI. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 11 października 1999 r. do 29 grudnia 1999 r. w S.przekazał R. H.kwotę 1.800 zł

z zamiarem, aby nakłonił on bliżej nieustalonego lekarza radiologa, działającego na podstawie przepisów ustawy z dnia 05 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza

i dentysty, do wystawienia dokumentacji medycznej poświadczającej nieprawdziwe a mające znaczenie prawne okoliczności, co do jego stanu zdrowia i w ten sposób udzielił mu do tego pomocy, a nadto kwotę tą przekazał w/w celem uniknięcia odbywania zasadniczej służby wojskowej, z której to kwoty R. H.za jego wiedzą wręczył 600 zł lekarzowi z (...)w S., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do odbywania zasadniczej służby wojskowej przez S. J.w czasie pokoju,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k. w zb. z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 kk. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

T. J. oskarżono o to, że:

XII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 19.11.2003 r. do 11.05.2004 r.

w S.przekazał R. H.co najmniej kwotę 3.000 zł

z zamiarem, aby ten w jego imieniu wręczył z niej kwotę 1000 zł (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy T. J., przy czym do wręczenia korzyści majątkowej osobie pełniącej funkcję publiczną nie doszło, z uwagi

na zaniechanie przekazania tej osobie pieniędzy przez R. H.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.

M. Ż. oskarżono o to, że:

XIII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 12.05.2003 r. do 05.08.2003 r.

w S.przekazał R. H.kwotę w granicach od 2.700-3.600 zł, z której następnie R. H.za jego wiedzą wręczył kwotę 1.000 zł (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian

za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy M. Ż., tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

B. G. oskarżono o to, że:

XIV. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 02.02.2001 r. do 05.09.2001 r.

w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H.kwotę 1.900 zł, z której następnie R. H.za jej wiedzą wręczył kwotę 1.000 zł (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność

do pracy B. G.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

E. K. oskarżono o to, że:

XV. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 25.08.2003 r. do 08.12.2003 r.

w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H.kwotę 3.000 zł, aby ten wręczył z niej bliżej nieustaloną sumę (...),

w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy E. K., jednak zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na postawę R. H.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.;

XVI. w dniu 20.11.2003 r. w S., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w (...)wraz z wnioskiem o wydanie orzeczenia w sprawie niezdolności do pracy przedłożyła zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 24.10.2003 r., opatrzone pieczęcią nagłówkową „Indywidualna (...) (...)” oraz pieczęcią imienną lekarza nefrologa, w którym poświadczył on nieprawdziwe okoliczności co do badania, schorzeń E. K., podczas gdy nie przeprowadził oceny jej stanu zdrowia, przy czym poświadczone okoliczności miały znaczenie prawne, tj. o czyn z art. 273 k.k.

A. K. (1) oskarżono o to, że:

XVII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 01.08.2003 r. do 28.08.2003 r. w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w zamiarze, aby E. K.wręczyła(...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, korzyść majątkową w zamian za orzeczenie jej niezdolności do pracy udzielił E. K.pomocy w ten sposób, że skontaktował ją z R. H., a następnie zaciągnął pożyczkę, przekazując E. K.3.000 zł celem przekazania korzyści majątkowej osobie pełniącej funkcję publiczną,

tj. o czyn z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k.

B. Ł. oskarżono o to, że:

XVIII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 24.04.2002 r. do 14.08.2002 r. w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H.kwotę 2.200 zł, z której następnie R. H.za jej wiedzą wręczył kwotę w granicach od 1.000 do 1.200 zł (...) w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy B. Ł.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

B. J. oskarżono o to, że:

XIX. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 11.06.2002 r. do 14.10.2002 r. w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H.kwotę 2.000 zł, z której następnie R. H.za jej wiedzą wręczył kwotę 1.300 zł (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy B. J.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

K. L. oskarżono o to, że:

XX. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 19.11.2001 r. do 08.11.2002 r. w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H.kwotę 4.000 zł, z której następnie R. H.za jej wiedzą wręczył kwotę 1000 zł(...) w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy K. L.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 229 § 1 k.k;

XXI. w dniu 12.07.2002 r. w S. celem osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożyła wynik badania USG z dnia 19.11.2001 r. opatrzone pieczęcią Niepubliczny Zakład opieki Zdrowotnej (...) ul. (...) oraz pieczęcią imienną lekarza radiologa, w którym lekarz ten poświadczył nieprawdziwą okoliczność badania USG jamy brzusznej K. L., które nie miało miejsca, przy czym poświadczone okoliczności miały znaczenie prawne,

tj. o czyn z art. 273 k.k.;

XXII. w dniu 22.10.2002 r. w S.celem osiągnięcia korzyści majątkowej przedłożyła w (...) zaświadczenie o stanie zdrowia z dnia 18.06.2002 r.,
w którym lekarz nefrolog poświadczył nieprawdziwą okoliczność co do jej pozostawiania pod stałą kontrolą nefrologiczną, co nie miało miejsca,
przy czym poświadczone okoliczności miały znaczenie prawne,

tj. o czyn z art. 273 k.k.

H. J. oskarżono o to, że:

XXIII. w bliżej nieustalonym dniu, w okresie od 09.11.2001 r. do 23.04.2002 r.
w S.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przekazała R. H.kwotę 5.000 zł, z której następnie R. H.za jej wiedzą wręczył kwotę 1.000 zł (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy H. J.,

tj. o czyn z art. 229 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wyrokiem z dnia 21 listopada 2011 r. w sprawie o sygn. IV K 104/09:

I. oskarżonego **W. C.** uznał za winnego zarzucanego mu czynu;

II. oskarżonego **J. N.**uznał za winnego zarzucanego mu czynu, ustalając,
że przekazał R. H.nie ustaloną kwotę, aby ten wręczył z niej za jego wiedzą również nie ustaloną kwotę nie ustalonemu (...), w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy J. N.;

III. oskarżonego **M. T. (1)** uznał za winnego czynu opisanego w zarzucie III;

IV. oskarżonego **M. T. (1)** uznał za winnego czynu opisanego w zarzucie IV., ustalając, że do wystawiania opisanego w zarzucie dokumentacji w sposób tam opisany nakłaniał tylko lekarza nefrologa;

V. oskarżoną **M. W.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie V, ustalając, że wręczona R. H. kwota opiewała na 2.000 zł,
a jej nie ustalona część miała być za wiedzą i zgodą oskarżonej przekazana przez R. H. nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy M. W., lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, albowiem R. H.
nie wywiązał się z obietnicy wręczenia korzyści majątkowej w imieniu M. W., kwalifikując ten czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. art. 229 § 1 k.k.;

VI. oskarżonego **R. J.**uznał za winnego czynu opisanego w zarzucie VI, ustalając, że miał on miejsce w bliżej nie ustalonym czasie w marcu 1998 r., wręczona R. H.kwota opiewała na nie ustaloną sumę, co najmniej kilkuset złotych i w zamiarze R. J.miała być przez R. H.wykorzystana w interesie R. J.w ten sposób, że: za jego wiedzą i zgodą miał on nakłonić bliżej nieustalonego lekarza, działającego na podstawie przepisów ustawy z dnia 05 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i dentysty, do wystawienia dokumentacji medycznej poświadczającej nieprawdziwe i mające znaczenie prawne okoliczności, co do stanu zdrowia R. J.(i w ten sposób udzielił mu do tego pomocy) lub co najmniej część tej kwoty R. H.miał przekazać (...)w S., w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian

za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność R. J. do odbywania zasadniczej służby wojskowej w czasie pokoju;

VII. oskarżonego **R. J.** uniewinnia od czynu opisanego w zarzucie VII.

VIII. oskarżonego **R. J.** uniewinnił od czynu opisanego w zarzucie VIII;

IX. oskarżonego **R. J.** uznał za winnego czynu opisanego w zarzucie IX, ustalając, że miał on miejsce w bliżej nie ustalonym okresie w roku 2003, a kwota, jaką miał wręczyć M. Ż. nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za pośrednictwem R. H. była R. J. nieznaną;

X. oskarżonego **R. J.** uznał za winnego czynu opisanego w zarzucie X;

XI. oskarżonego **S. J.** uniewinnił od zarzucanego mu czynu;

XII. oskarżonego **T. J.** uniewinnił od zarzucanego mu czynu;

XIII. oskarżonego **M. Ż.** uznał za winnego zarzucanego mu czynu, ustalając, że miał on miejsce w bliżej nie ustalonym okresie w roku 2003, wręczona R. H. kwota opiewała na sumę bliżej nie sprecyzowaną, od 1.500 zł do 1.800 zł, a jej nie ustalona część miała być za wiedzą i zgodą M. Ż. przekazana przez R. H. nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy M. Ż.;

XIV. oskarżoną **B. G.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XIV, ustalając, że wymieniona w nim kwota 1.000 zł miała być przekazana nie ustalonemu dotąd lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego jej niezdolność do pracy;

XV. oskarżoną **E. K.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XV, ustalając, że wymieniona w nim kwota 1000 zł miała być przekazana nie ustalonemu dotąd lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego jej niezdolność do pracy;

XVI. oskarżoną **E. K.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XVI;

XVII. oskarżonego **A. K. (1)** uznał za winnego zarzucanego mu czynu;

XVIII. oskarżoną **B. Ł.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie, ustalając, że miał on miejsce w bliżej nie ustalonym okresie między kwietniem a sierpniem 2002 r., a oskarżona przekazała R. H. nie ustaloną kwotę, aby ten wręczył z niej za jego wiedzą również nie ustaloną kwotę nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego jej niezdolność do pracy;

XIX. oskarżonego **B. J.** uznał za winnego czynu opisanego w zarzucie XIX, ustalając, że miał on miejsce w bliżej nie ustalonym okresie między majem a październikiem 2002r., wręczona R. H. kwota opiewała na sumę około 1.000 zł, a jej nie ustalona część miała być

za wiedzą i zgodą B. J. przekazana przez R. H. nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego niezdolność do pracy B. J.;

XX. oskarżoną **K. L.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XX, ustalając, że wymieniona w jego treści kwota 1.000 zł miała być za wiedzą i zgodą K. L. przekazana przez R. H. nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego jej niezdolność do pracy;

XXI. oskarżoną **K. L.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XXI;

XXII. oskarżoną **K. L.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XXII;

XXIII. oskarżoną **H. J.** uznał za winną czynu opisanego w zarzucie XXIII, ustalając, że wymieniona w jego treści kwota 1.000 zł miała być za wiedzą i zgodą H. J. przekazana przez R. H. nie ustalonemu lekarzowi orzecznikowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, w zamian za wydanie orzeczenia stwierdzającego jej niezdolność do pracy;

XXIV. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **A. C.** za czyn opisany w zarzucie I wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po złotych każda;

XXV. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **J. N.** za czyn opisany w zarzucie II wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXVI. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **M. T. (1)** za czyn opisany w zarzucie III wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXVII. na podstawie art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 19 § 1 i 2 k.k. **M. T. (1)** za czyn opisany w zarzucie IV wymierzył karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXVIII. na podstawie art. 85 i 86 § 1 i 2 k.k. grzywny wymierzone **M. T. (1)** połączył do grzywny łącznej 170 stawek dziennych po 20 złotych każda;

XXIX. na podstawie art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **M. W.** za czyn opisany w zarzucie V wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXX. na podstawie art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. za czyn opisany w zarzucie VI **R. J.** wymierzył karę 9 miesięcy pozbawienia wolności;

XXXI. na podstawie art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 19 § 1 i 2 k.k. i 91 § 1 k.k. za czyny opisane w zarzutach IX i X **R. J.** wymierzył karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXII. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **M. Ż.** za czyn opisany w zarzucie XIII wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po złotych każda;

XXXIII. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **B. G.** za czyn opisany w zarzucie XIV wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXIV. na podstawie art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 14 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. za czyn opisany - w zarzucie XV **E. K.** wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXV. na podstawie art. 273 k.k. za czyn opisany w zarzucie XVI **E. K.** wymierzył karę 100 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXVI. na podstawie art. 85 i 86 § 1 i 2 k.k. grzywny wymierzone **E. K.** połączył do grzywny łącznej 150 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXVII. na podstawie art. 229 § 1 k.k. w zw. z art. 19 § 1 k.k. i art. 33 § 2 k.k. za czyn opisany w zarzucie XVII **A. K. (1)** wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXVIII. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **B. L.** za czyn opisany w zarzucie XVIII wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XXXIX. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **B. J.** za czyn opisany w zarzucie XIX wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XL. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. za czyn opisany w zarzucie XX **K. - L.** wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po złotych każda;

XLI. na podstawie art. 273 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. za czyny opisane w zarzucie XXI i XXII **K. L.** wymierzył karę 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XLII. na podstawie art. 91 § 2 k.k. grzywny wymierzone **K. L.** połączył do grzywny łącznej 200 stawek dziennych po 20 złotych każda;

XLIII. na podstawie art. 229 § 1 k.k. i 33 § 2 k.k. **H. J.** za czyn opisany w zarzucie **XXIII** wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności i 120 stawek dziennych grzywny po 20 złotych każda;

XLIV. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonych wszystkim oskarżonym kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił wobec każdego z oskarżonych na 2 lata próby;

XLV. na podstawie art. 63 § 1 k.k.:

a/ na poczet grzywny orzeczonej wobec W. C. zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 29.08.2006 r.;

b/ na poczet grzywny orzeczonej wobec B. G. zaliczył okres jej zatrzymania w dniu 22.06.2006 r.;

c/ na poczet grzywny orzeczonej wobec B. J. zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 29.11.2005 r.;

d/ na poczet grzywny orzeczonej wobec R. J. zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 25.08.2006 r.;

e/ na poczet grzywny orzeczonej wobec E. K. zaliczył okres jej zatrzymania w dniu 21.06.2005 r.;

f/ na poczet grzywny łącznej orzeczonej wobec K. L. zaliczył okres jej zatrzymania w dniu 16.06.2005 r.;

g/ na poczet grzywny orzeczonej wobec B. Ł. zaliczył okres jej zatrzymania w dniu 06.10.2004 r.;

g/ na poczet grzywny orzeczonej wobec J. N. zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 18.06.2007 r.;

h/ na poczet grzywny łącznej orzeczonej wobec **M. T. (1)** zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 27.10.2004 r.;

h/ na poczet grzywny orzeczonej wobec **M. W.** zaliczył okres jej zatrzymania w dniu 19.10.2005 r.;

i/ na poczet grzywny orzeczonej wobec **M. Ż.** zaliczył okres jego zatrzymania w dniu 22.09.2005 r.;

XLVI. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. Z. K., adw. A. K. (2), adw. J. C., adw. J. B. i adw. J.

S. wynagrodzenia za obronę z urzędu udzieloną oskarżonym,
do obrony których zostali wyznaczeni, w kwotach po 1.938zł brutto.

XLVI. na podstawie art. 624 § 1, 626 § 1, 627 i 633 k.p.k. zasądził od oskarżonych,
za wyjątkiem T. i S. J., koszty postępowania
w proporcjach po 1/13, zwalniając ich od opłat, a w części uniewinniającej R., T. i S. J. kosztami procesu obciążył
Skarb Państwa.

Apelacje od powyższego wyroku wniósł prokurator, oskarżony M. T. (1) oraz obrońcy M. W. i B. Ł..

Prokurator, na podstawie art. 425 §1 i 2 kpk oraz art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok co do oskarżonych:

- W. C., J. N., M. W., R. J., S. J., T. J., M. Ż., B. G., A. B.Ł., B. J. i H. w całości,
- M. T. (1)odnośnie czynu III w całości, odnośnie czynu IV – w części dotyczącej orzeczenia o karze,
- E. K. odnośnie czynu XV w całości,
- K. L. odnośnie czynu XX w całości.

Prokurator złożył apelację na niekorzyść oskarżonych: W. C., J. N., M. T. (1), M. W., R. J., S. J., T. J., M. Ż., B. G., E. K., A. K. (1), B. Ł., B. J., K. L., H. J..

Na podstawie art. 427 § 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

- zgodnie z treścią art. 438 pkt 2 k.p.k. mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania, tj. art. 391 § 2 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k. w zw. z art. 366 k.p.k. poprzez zaniechanie odczytania na rozprawie protokołów złożonych poprzednio wyjaśnień w charakterze podejrzanego przez - korzystających z instytucji przewidzianej w art. 182 § 3 k.p.k. — świadków R. H. oraz J. Z., a w konsekwencji oparcie poczynionych ustaleń faktycznych co do czynów zarzuconych W. C., J. N., M. W., R. J., S. J., T. J., M. Ż., B. G., A. K. (1), B. Ł., B. J., H. J., M. T. (1) (odnośnie czynu III), E. K. (odnośnie czynu XV) i K. L. (odnośnie czynu XX) na niepełnym materiale dowodowym — tj. bez uwzględnienia złożonych w tym zakresie wyjaśnień R. H. i J. Z., co skutkowało poczynieniem przez Sąd błędnych ustaleń faktycznych i spowodowało uniewinnienie R. J. (czyny VII i VIII), S. J., T. J., a w przypadku pozostałych wymienionych oskarżonych skutkowało nieuzasadnioną modyfikacją opisów zarzuconych im czynów,
- zgodnie z treścią art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 271 § 3 k.k. poprzez orzeczenie wobec M. T. (1) za czyn z pkt IV aktu oskarżenia, kwalifikowany z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. wyłącznie kary grzywny, podczas gdy sankcja tegoż przepisu przewiduje możliwość orzeczenia tylko kary pozbawienia wolności w rozmiarze od 6 miesięcy do lat 8.

Wskazując na powyższe, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. i art. 437 § 1 i 2 k.p.k.
wniósł o:

1. uchylenie zaskarżanego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji
do ponownego rozpoznania co do oskarżonych:

- W. C., J. N., M. W., R. J., S. J., T. J., M. Ż., B. G., A. K. (1), B. Ł., B. J. i H. J.,
- M. T. (1) odnośnie czynu III, E. K. odnośnie czynu XV i K. L. odnośnie czynu XX,

2. uchylenie rozstrzygnięć dotyczących orzeczenia kar łącznych co do M. T. (1) (pkt XXVIII części dyspozytywnej wyroku), E. K. (pkt XXXVI części dyspozytywnej wyroku), K. L. (pkt XLII części dyspozytywnej wyroku) powyższe jest konsekwencją wniosku opisanego w pkt 1,

3. zmianę rozstrzygnięć dotyczących zaliczenia okresu zatrzymania wobec oskarżonych M. T. (1) i K. L. (pkt XLV części dyspozytywnej wyroku) poprzez wskazanie, iż zaliczanie okresów ich zatrzymania następuje na poczet orzeczonej grzywny (nie zaś grzywny łącznej) - powyższe jest konsekwencją wniosków opisanych w pkt 1 i 2,

4. zmianę zaskarżonego wyroku, co do M. T. (1) odnośnie czynu IV poprzez wskazanie, iż kara grzywny za ten czyn orzeczona została na podstawie art. 33 § 2 k.k. a nadto orzeczenie za w/w czyn kary 8 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 19 § 1 k.k.

Oskarżony **M. T. (1)** zaskarżył powyższy wyrok co do czynu opisanego w pkt. IV części wstępnej wyroku, jak również w całości co do orzeczonej wobec niego kary.

Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie go od zarzutu nakłaniania przez niego lekarza B. do poświadczenia nieprawdy w dokumentacji medycznej oraz wydatne złagodzenie kary orzeczonej wobec oskarżonego.

Obrońca **M. W.** zaskarżając wyrok w całości zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającej istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 7 kpk w zw. z art. 424 § 1 kpk poprzez dokonanie dowolnej i sprzecznej z zasadami logiki, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego oceny dowodów w zakresie:

- uznaniu za częściowo niewiarygodne i sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym wyjaśnień oskarżonej M. W., podczas gdy są one w większości spójne i konsekwentne, korespondują w większości z zeznaniami świadków oraz są w pełni zgodne z dokumentami dotyczącymi stanu zdrowia oskarżonej,
- uznaniu, że niewiedza świadków: M. T. (3), K. P., H. B., W. W., A. C. i W. C. wyklucza fakt udzielenia pożyczki od oskarżonej M. W. dla R. H., podczas gdy niewiedza ta jedynie nie potwierdza wersji oskarżonej, z pewnością jej zaś nie wyklucza;

II. obrazę przepisów postępowania mającej decydujący wpływ na treść orzeczenia, a to art. 424 § 1 kpk w zw. z art. 410 kpk poprzez sumaryczne wskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dowodów, na których oparł się sąd 1 instancji przy ustalaniu stanu faktycznego, w praktyce uniemożliwiającej kontrolę instancyjną orzeczenia;

III. rażąco obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 424 § 1 i 2 kpk poprzez zbiorcze ujęcie w uzasadnieniu motywów rozmiaru wymierzonych poszczególnym oskarżonym

W oparciu o tak sformułowane zarzuty wniósł o:

- 1) zmianę wyroku Sądu I instancji i uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu, ewentualnie

2) uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

bądź

3) wydatne złagodzenie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności oraz kary grzywny.

Obrońca B. Ł. zaskarżył powyższy wyrok w całości wyrokowi zarzucając:

obrazę przepisów postępowania (art. 438 pkt 2 kpk) – art. 7 kpk, w zw. z art. 5 §2 kpk, poprzez dowolną ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, która w oczywisty sposób miała wpływ na treść orzeczenia, doprowadzając Sąd do przekonania o jej winie, podczas gdy żaden dowód nie daje podstaw ku takiemu rozstrzygnięciu, zaś nasuwające się wątpliwości winny być bezwzględnie rozstrzygane na korzyść oskarżonej.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego mu czynu z art. 229 §1 kk, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniesione apelacje doprowadziły do uchylenia zaskarżonego wyroku w znacznej jego części i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy.

Na uwzględnienie zasługiwały nade wszystko zarzuty zawarte w apelacji prokuratora, który zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, tj. art. 391 § 2 k.p.k., poprzez zaniechanie odczytania na rozprawie protokołów złożonych poprzednio wyjaśnień w charakterze podejrzanego przez - korzystających z instytucji przewidzianej w art. 182 § 3 k.p.k. – świadków R. H. oraz J. Z., a w konsekwencji oparcie poczynionych ustaleń faktycznych co do większości czynów zarzucanych oskarżonym na niepełnym materiale dowodowym – tj. bez uwzględnienia złożonych w tym zakresie wyjaśnień R. H. i J. Z.. Powyższe uchybienie skutkowało poczynieniem przez Sąd I instancji błędnych ustaleń faktycznych, a w konsekwencji doprowadziło do uniewinnienia R. J. (czyny VII i VIII), S. J., T. J., a w przypadku pozostałych wymienionych oskarżonych skutkowało nieuzasadnioną modyfikacją opisów większości z zarzucanych im czynów.

W świetle obowiązujących przepisów proceduralnych nie sposób zaakceptować poglądu zaprezentowanego przez Sąd I instancji, jakoby nie było podstaw prawnych do wykorzystania w czynieniu ustaleń faktycznych wyjaśnień złożonych przez świadków, co do których równolegle toczy się inne postępowanie karne, a którzy skorzystali przed Sądem z przysługującego im prawa do odmowy składania zeznań. W takiej sytuacji procesowej ma bowiem zastosowanie art. 391 § 2 k.p.k., który nakazuje Sądowi odczytanie takich uprzednio złożonych wyjaśnień, co w konsekwencji umożliwia w oparciu o nie czynienie ustaleń faktycznych w sprawie (vide: m.in. postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z 2005-04-20, I KZP 8/05; OSNIK i IW rok 2005, Nr 4, poz. 40, str. 30) . Z analizy materiału dowodowego niewątpliwie wynika, że kluczowym dowodem w sprawie są właśnie wyjaśnienia R. H., który opisał w nich większość zdarzeń będących przedmiotem orzekania. Pominięcie tego dowodu skutkowało uniewinnieniem części oskarżonych od zarzucanych im czynów lub też zmiany opisu przypisanych występków w bardzo istotnym stopniu. Oczywistym jest, że powodem takich rozstrzygnięć Sądu Rejonowego była rzekoma niemożność procesowa sięgnięcia po dowody z wyjaśnień złożonych przez R. H. i J. Z. przy rekonstruowaniu stanu faktycznego. Prawo ww. do odmowy z zeznań polegało jedynie na tym, że nie mieli obowiązku zeznawać w sprawie jako świadkowie w związku z toczoną przeciwko nim sprawą karną, jednakże ich uprzednio złożone wyjaśnienia powinny zostać odczytane w trybie art. 391 § 2 k.p.k w ich obecności bez konieczności ustosunkowania się do ich treści przez R. H. i J. Z.. Wówczas dowody te zostałyby ujawnione przed Sądem i istniałaby możliwość procesowego ich wykorzystania. W ocenie Sądu Okręgowego powyższe uchybienie Sądu Rejonowego w sposób istotny zaważyło na treści wyroku w przypadku znacznej większości oskarżonych wskazanych w apelacji prokuratora.

Jedynie w przypadku W. C. to uchybienie proceduralne nie miało żadnego wpływu na treść wyroku zapadłego wobec tego oskarżonego. O ile zgodzić się można, że zeznania R. H. mogłyby być istotnym dowodem dla ustalenia sprawstwa W. C., to zwrócić należy uwagę, że już same wyjaśnienia tego oskarżonego były tak pełne, logiczne i dokładne, że stanowiły wystarczający dowód przemawiający za sprawstwem tego oskarżonego, które nadto zostało ustalone w sposób zgodny z postawionym zarzutem. W ocenie Sądu Okręgowego nie było potrzeby uchylenia wyroku w stosunku do tego oskarżonego i wyrok w tej części zostały utrzymany w mocy, także w zakresie rozstrzygnięcia o karze, które było prawidłowe. Po myśli art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy utrzymał, więc zaskarżony wyrok w mocy, uznając wywiedzioną apelację prokuratora za niezasadną w tej części.

Sąd Okręgowy utrzymał także w mocy wyrok w zakresie dotyczącym E. K. (czyn XVI opisany w części wstępnej wyroku) i K. L. (czyny opisane w punkcie XXI i XXII części wstępnej wyroku), które nie zostały w tym zakresie objęte żadną z apelacji. Nie było bowiem podstaw prawnych do ingerowania w treść tych rozstrzygnięć, albowiem zarówno ustalenia w zakresie sprawstwa tych oskarżonych, jak i wymiaru orzeczonych wobec ww. kar były trafne i należycie uzasadnione. W związku jednak z tym, że w przypadku E. K. (czyn XV) i K. L. (czyn XX) doszło do częściowego uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, konieczne było uprzednie uchylenie wymierzonych tym oskarżonym kar łącznych grzywny, a następnie zaliczenie na poczet kar jednostkowych grzywnien okresu ich zatrzymania w sprawie.

Apelacje obrońców M. W., B. Ł. oraz M. T. (1) były zasadne o tyle, że na uwzględnienie zasługiwał zawarty w nich wniosek dotyczący konieczności ponownego rozpoznania sprawy. Powyższe wynika jednakże z tego faktu, że rozstrzygnięcia w przypadku ww. oskarżonych nie zostały oparte na pełnym materiale dowodowy, albowiem bez uwzględnienia wyjaśnień złożonych przez R. H. i J. Z., co było zasadniczym zarzutem apelacji prokuratorowskiej. W związku z powyższym na obecnym etapie postępowania, kiedy ww. dowody kluczowe dla odpowiedzialności karnej oskarżonych nie zostały przeprowadzone, nie sposób szczegółowo odnieść się do zarzutów zawartych w obu apelacjach. Sąd Okręgowy uchylił wyrok w całości odnośnie M. T. (1), albowiem w przypadku ewentualnego uznania ww. winnym zarzuconych mu czynów, należy także wydać rozstrzygnięcie w przedmiocie kary, której sposób orzeczenia kwestionował prokurator, a wymiar M. T. (1).

Odnosząc się natomiast do odpowiedzi na apelację prokuratora udzielonych przez obrońców B. J. i H. J. podnieść należy, że w przypadku tych oskarżonych nie doszło do uwzględnienia przez Sąd Rejonowy wniosków złożonych w trybie art. 387 kpk, a co za tym idzie w przypadku tych oskarżonych zapadłe rozstrzygnięcie zostało oparte na niepełnym materiale dowodowym, co skutkowało istotną zmianą opisu przypisanych B. J. i H. J. czynów.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy obowiązany będzie do ponownego przeprowadzenia procesu w pełnym zakresie.

O wynagrodzenie dla obrońcy W. C. orzeczono na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawej udzielonej z urzędu – określonych w § 14 i § 2 ust 3. Orzeczenie o kosztach procesu w zakresie dotyczącym W. C., E. K. i K. L. oparto o przepis art. 624 § 1 kpk, mając na uwadze ich aktualną trudną sytuację materialną oraz zasady słuszności.

SSO Michał Tomala SSO Ryszard Małachowski SSO Dorota Mazurek